

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XCVIII. — Wydana i rozesłana dnia 29. grudnia 1901.

Treść: (M 220 i 221.) 220. Rozporządzenie, dotyczące się zaprowadzenia egzaminu zastępczego do służby kancelaryjnej. — 221. Obwieszczenie o rozwiązaniu c. k. Ministeryalnego Urzędu płatniczego i złączeniu go z Centralną Kasą państwa.

220.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości z dnia 22. grudnia 1901,

o zaprowadzeniu egzaminu zastępczego do służby kancelaryjnej.

Ażeby osobom, które nie czyniąc zadosyć warunkom §. 5, l. 1 rozporządzenia Ministra sprawiedliwości z dnia 18. lipca 1897, Dz. u. p. Nr. 170, nie mogą być przypuszczone do złożenia egzaminów kancelaryjnych, umożliwić udowodnienie wiadomości do służby kancelaryjnej potrzebnych, rozporządza się na zasadzie §. 99 ustawy z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 217, co następuje:

§. 1.

Osobom, pełniącym obowiązki w kancelarii sądu lub prokuratury państwa można dozwolnić odbywania służby przygotowawczej do pierwszego egzaminu kancelaryjnego, chociażby nie dopełnili obowiązku czynnej służby wojskowej, ani nie byli od niego stanowczo uwolnieni, ani też nie byli uprawnieni do odbycia służby ochotniczej jednorocznej.

§. 2.

Po skończeniu służby przygotowawczej osoby w §. 1 oznaczone, mogą być przypuszczone do złożenia szczególnego egzaminu, egzaminu kancelaryjnego, jeżeli:

1. posiadają prawo obywatelstwa austriackiego;
2. są nieposzlakowane;
3. skończyły 17. rok życia;
4. posiadają zupełną zdolność fizyczną i
5. umieją języki potrzebne do służby w kancelarii sądowej.

Od warunku służby przygotowawczej do pierwszego egzaminu kancelaryjnego może prezydent sądu krajowego wyższego uwolnić tych kandydatów do egzaminu, którzy najmniej od roku pełnią obowiązki w kancelarii trybunału lub sądu powiatowego a według świadectwa naczelnika sądu mogą być uważani za dostatecznie przygotowanych do egzaminu.

§. 3.

Zresztą do przypuszczenia do egzaminu kancelaryjnego zastępczego stosują się postanowienia §. 34go rozporządzenia Ministra sprawiedliwości z dnia 18. lipca 1897, Dz. u. p. Nr. 170, a do składania tego egzaminu przepisy §§. 33, 35, 36, 38, 39, 41 aż do 44, 50 i 51 tegoż rozporządzenia

§. 4.

Egzamin kancelaryjny zastępczy, z dobrym skutkiem złożony, zastępuje pierwszy egzamin kancelaryjny, dopóki osoba, która go złożyła, sprawuje bez przerwy obowiązki w kancelarii sądu lub prokuratury państwa. Nadto ten egzamin zastępczy zastępuje pierwszy egzamin kancelaryjny, jeżeli służbę kancelaryjną musiano przerwać dla dopełnienia obowiązku czynnej służby wojskowej, ale

dotycząca osoba wstąpiła napowrót do służby kancelaryjnej przed upływem półczwarta roku a jeśli służyła w marynarce wojennej, przed upływem półpięta roku od chwili, w której nastąpiła przerwa.

Przemijającego zaniechania służby z powodu urlopu lub choroby nie uważa się za przerwę w pełnieniu służby.

§. 5.

Gdy się przyjmuje pomocników kancelaryjnych stałą płacę lub dzienne pobierających, osoby, które egzamin kancelaryjny zastępczy złożyły z dobrym skutkiem, a co do których ziszczają się warunki w §. 4 oznaczone, mają tak samo jak osoby, które złożyły z dobrym skutkiem egzamin kancelaryjny, w jednakowych zresztą warunkach, pierwszeństwo przed współkandydatami, którzy nie złożyli tego egzaminu.

§. 6.

Kto złożył z dobrym skutkiem egzamin kancelaryjny zastępczy, może być przypuszczony do egzaminu na prowadzącego księgi gruntowe i przez złożenie z dobrym skutkiem egzaminu na prowadzącego księgi gruntowe, nabywa uzdolnienia do prowadzenia ksiąg gruntowych, dopóki ziszczają się warunki w §. 4 oznaczone.

§. 7.

Kto zdał z dobrym skutkiem egzamin kancelaryjny zastępczy, lecz jest wyłączony od dobrodziejstwa §. 4go, ponieważ nie wstąpił napowrót do służby kancelaryjnej we właściwym czasie, może

być przypuszczony w ciągu sześciu miesięcy po upływie terminu w §. 4 wyznaczonego, bez służby przygotowawczej, później zaś na podstawie trzechmiesięcznej służby przygotowawczej, do pierwszego egzaminu kancelaryjnego i do egzaminu na prowadzącego księgi gruntowe.

§. 8.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia.

Spens r. w.

221.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 26. grudnia 1901,

o rozwiązaniu c. k. Ministeryalnego Urzędu płatniczego i złączeniu go z Centralną Kasą państwa.

Na mocy Najwyższego postanowienia z dnia 23. grudnia 1901 rozwiązuje się c. k. Ministeryalny Urząd płatniczy ustanowiony stosownie do obwieszczenia z dnia 20. czerwca i z dnia 8. lipca 1869, Dz. u. p. Nr. 115 i Nr. 127 i począwszy od dnia 1. stycznia 1902 łączy się go z c. k. Centralną Kasą państwa dla królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, która od tego terminu załatwiać będzie także czynności c. k. Ministeryalnego Urzędu płatniczego w taki sposób, jak tenże c. k. Urząd płatniczy.

66

